

Pannonhalmi Béla-névtábla-avató

Egyszer volt, hol nem volt... – egy édesanya, hát még, ha tanító is, megszámlálhatatlanul sokszor kezdi ezzel a néhány szóval a gyermeki kíváncsiság kielégítését, hiszen mily csodálatos elröpdülni a képzelet szárnyán... Ezt a különleges történetet én is indíthatnám így, hiszen mire Pannonhalmi Béla Baptista Általános Iskola lett a nevünk, mesébe illő események sorozata követte egymást.

Már tudom! Az, hogy ma együtt lehet ebben a piciny iskolában sok-sok gyermek, az őket szeretve nevelgető pedagógusok, a X. kerületi alpolgármester, *Weeber Tibor*, *Marksteinné Molnár Julianna* képviselő asszony, *Hári Tibor*, a Baptista Szeretetszolgálat ügyvezető igazgatója, *Szabó Csaba*, a Baptista Szeretetszolgálat oktatási igazgatója, *Háló Gyula*, a baptista egyház kommunikációs vezetője, *Steiner József*, a Baptista Szeretetszolgálat missziói lelkész igazgatója, *Pannonhalmi Béla* unokái, dédunokái, valamint a baptista iskolák igazgatói – nem véletlen. Mert nincsenek véletlenek. Már tudom, hogy az Égiek fogták a kezem és vezettek.

A magániskolát 2012-ben a Baptista Szeretetszolgálat karolta fel, második otthont teremtve száz meg száz gyermeknek. A fenntartóváltást a nevelőtestület belülről jövő készítetésére külső-belső megújulás követte. Új arculatot adtunk iskolánknak. Ennek első lépéseként fontosnak tartottuk, hogy egy baptista iskolához illő nevet válasszunk ennek az intézménynek. Olyan személyt kerestünk névadónak, akinek élete valamilyen szálon kötődik gyermekeinkhez. A nevelőtestülettől, a szülőktől és a baptista egyház tagjaitól is több javaslatot kaptunk már, amikor bekopogtatott hozzám egy futár. Egy vaskos bordó könyvet tartott a kezében, melynek címe a következő volt: „Krisztusért járva követésben”. *Szabó Csaba*, a Baptista Szeretetszolgálat oktatási igazgatója küldte: „Ebben megtalálod, akit keresel!” – szólt a benne lévő üzenet. A még töretlen borítójú könyv hívogatóan arra várt, hogy kezembe vegyem és felüssém. Téleesti félhomályban nyitottam ki a könyvet, és az első név, aminek betűi kirajzolódtak előttem, Pannonhal-

mi Béláé volt. A név alatti sorokban megbújt egy mondat, mely nem eresztett:

„Soha nem viselt magasabb egyházi tisztséget, képe mégis méltán van ott a legkiemelkedőbb személyek központi panteonjában.”

Nem eresztett e mondat, hiszen minden benne van. Egy ember, aki egyszerűségével alkotott maradandót. Nyomban azok a kis emberpalánták jutottak eszembe, akik között biztosan nagyon sokan lesznek olyanok, akik nem viselnek nagyobb tisztséget életük során, ám amit adni tudnak embertársaiknak, mindennél értékesebbé teszi őket.

Napokig ízlelgettem a könyvben fellelhető többi nevet, olvastam a baptista lelkészek, egyházi személyek életével kapcsolatos tanulmányokat, de minduntalan visszatértem az elsőnek olvasott névhez. Ajándék ez! Biztos voltam benne. Felülről jövő ajándék. Egy látássérült ember, aki lelki szépségével sokaknak sokat adott. Már nem volt kérdés számomra, hogy iskolánk a jövőben Pannonhalmi Béla nevét fogja viselni. Tudtam, hogy a kéz, amely fogta az enyémet, egy olyan ember példáján keresztül üzen, akire méltán lehetünk büszkéek, akinek hite, életfelfogása példa lehet nevelőtestületünk, tanítványaink előtt az elkövetkezendő évtizedekben.

(Folytatás a következő oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt. (...) De az apja kijött, és kérlelte.” (Lk 15,20b.28b)

A HÉT GONDOLATA

A példázat főszereplője az apa. A megbántott apa, aki várta haza fiát. Az otthontól (Isten jelenléte) távol csak tékozolni lehet, és törvényszerű a vályúnál kikötött szolgálóélet. Ezt ismerte fel a kisebbik testvér, és 180 fokban fordulatot véve hazament, ahol az apja már várta. A státusza helyreállt: nem béres lett, hanem fiú maradt. Ahogy hazaért, a duzzogó báty került – saját döntéséből – a házon kívülre. Az apa hozzá is kiment. Nem tudjuk a történet folytatását, de azt tudjuk, hogy az atyai háznál testvéreként kell élnünk! (*Floch Gábor Barnabás*)

A HÉT GYAKORLATA

Rendezzük, amit rendeznünk kell, akár Atyánkkal, akár a testvérünkkel, hogy jogos, tiszta legyen az örömünk, ünneplésünk.

A HÉT IMÁJA

Add, Urunk, hogy szívünk tiszta, céljaink magasztosak legyenek, segíts uralkodni önmagunkon ahelyett, hogy mások fölötti uralomra törnénk! Ámen.

Afrikai testvérek látogatása az Országos Lelkipásztor-konferencián

Május elején a Magyarországi Baptista Egyház vendégei voltak *Joseph S. Fornah*, a Sierra Leone-i Baptista Szövetség vezetője és *Titus Kamara* baptista lelkipásztorok. Utazásuk elsődleges célja az volt, hogy meglátogassák *Füredi Kamilla* misszionáriust, aki az afrikai országban végez szolgálatot, és betegsége miatt tartózkodik idehaza.

A két afrikai pásztor több rendezvényen is részt vett, többek között a május 10-i Országos Lelkipásztor-konferencián is felszólaltak. A találkozón készítettünk velük interjút.

– Mit kell tudni Sierra Leonéről?

– Ez egy szép, vendégszerető, barátságos, fejlődő ország, ahol szabadság és szeretet van.

– Mennyi keresztény él ebben az országban?

– A hétmillió ország körülbelül 20 százaléka keresztény. Katolikusok, protestánsok, azon belül baptisták, metodisták, pünkösdiel is megtalálhatók az országban. Változatos a felekezeti térkép főleg Freetownban, a fővárosban.

– Szabadon hirdethetik az evangéliumot az országban?

– Gyülekezeti és vallásszabadság van az országban, bárhol hirdethetjük az evangéliumot.

– Milyen segítséget jelentett Füredi Kamilla szolgálata a Sierra Leone-i misszióban?

– Kamilla szerteágazó munkája közül a lelkipásztoroképzésben volt a legnagyobb szerepe. Öt teológiai centrumot hozott létre az országban. Ezenfelül gyülekezeteket plántált, és hirdette az evangéliumot sokfelé.

– Mi volt a mostani magyarországi látogatásuk célja?

(Folytatás a következő oldalon)

Pannonhalmi Béla-névtábla-avató – folytatás a címloldalról

Kíváncsiságunktól vezérelve igyekeztünk minél többet megtudni erről a kivételes emberről. Tantestületünkben *Joó Marianna* kolléganőm volt az, aki elsőként nekiindult és a Széchényi-könyvtárban végzett kutatást Pannonhalmi Béláról.

2014-ben került megrendezésre az az országos Ki mit tud?, melynek arculatát nevelőtestületünk álmodta meg. Egy kerti sütögetés közben jött az ötlet, hogy a Ki mit tud?-on kicsiny drágagyöngyöket gyűjtögetünk, halászunk ki, így legyen a verseny elnevezése Gyöngyhalász Országos Baptista Ki Mit Tud?.

Néhány nap múlva jelzett a telefonom, üzenet érkezett. *Joó Marianna* tanárnő írta a következőt: „Olvasd el az utolsó sort: »Mennyi érték, mily sok szépség él az ifjú lelkekben, mint drágagyöngy a kagylóban...«” – írta Pannonhalmi Béla *Rügyfakadás* című könyve idézeteként, mely könyvben ifjú tehetségek írásait gyűjtötte össze.

Nem volt kérdés számunkra, hogy e jelmondat az, amely utat mutat a jelennek a jövő alakításában.

Hisszük, hogy Pannonhalmi Bélától származó alapelvünk teljes mértékben helytálló lesz, vagyis a nálunk töltött évek alatt a „kagylók” kinyílnak, a bennük rejlő értékek feltáruznak, és segítségünkkel felszínre kerülnek az „igazgyöngyök”.

Szellemi örökségének feltárása engem is útnak indított. A BTA végzőseként névadónk életének kutatására vállalkoztam.

Kutatásom során igen kevés írásos dokumentumra, apró forrásra leltem. A homoktengerben keresgélve csak egy-egy arany szemcsét találtam Pannonhalmi Béláról, ám eközben csodálatos ajándékot kaptam. Megadatott számomra, hogy olyan értékes emberekkel találkozhattam, hallgathattam történeteiket, akiknek visszaemlékezései felidéztek a kort, amelyben névadónk élt. A régi történetek, a hajdani események történelemmé „idősödtek”.

Ezen történetek közül választottam ki egyet, mely mélyen hatott rám:

„Csetény és Veszprémvarsány között 20 kilométeres út vezet hegyen-völgyön át. Egy nyári reggel ezt az utat tette meg a lelkes evangélista, hogy örömhírt vigyen a tikkasztó melegben elfáradt embereknek. Délelőttre járt az idő, amikor a hosszú gyalogút után megérkezett Veszprémvarsányba Kovácsékhoz,

ahol a néni hívő volt, a bácsi erősen barátkozó. A gazdasszony örömmel fogadta s jó reggelivel kínálta kedves vendégét, de Kovács bácsi hamarosan azt kérdezte: »Pizsmann barát! A járgányszíjat nem küldték át Nagyék? Hiszen holnap csépel-nünk kellene!« S miután nyilvánvaló volt, hogy a szíj nem érkezett meg, dohogva ment el, valamit mondogatva magában a hívőkről. A házban dolgoosan forgolódo emberek észre sem vették, hogy az evangélista eltűnt. De kora délután nagyon csodálkoztak Csetényben, hogy Pizsmann Béla testvér még mindig itt van, holott úgy tudták, hogy elment.

– Kovács bácsi a járgányszíjat várta, s visszajöttem érte, nehogy baj legyen belőle – szólt a fáradt utas.

– Jaj, jaj, hát nem elfelejtettem elküldeni. De hát most hogyan küldjem át?

– Csak legyen nyugodt, testvér, majd én elviszem – szólt mosolyogva az evangélista. És egy rövid ebédszünet után újból elindult a hosszú útra. Késő este érkezett meg, összességében 60 kilométeres fázrasztó út állt mögötte, de a járgányszíj ott volt. Kovács bácsi egy szót is alig tudott szólni. Ám nem sokkal később ő is ott állt a fehérruhások között. Ez az »evangelizáció« őt is meggyőzte.”

„Életkönyvének” minden sora azt a küldetést igazolja, hogy tölcser volt ő Isten és a földi halandók között.

Élete bizonyosság arra, hogy az emberi nagyság nem attól függ, hogy milyen pozíciót töltünk be, mennyi tárgyi értéknek vagyunk birtokában. Sokkal inkább attól, hogy milyen a lélek, mely bennünk lakik.

Pannonhalmi Béla példájából okulva azt tanultam meg, hogy csakis a hit által, szeretetben, embertársainkra figyelve, Jézus Krisztus közreműködésével teljesedhet ki az ember.

Megtiszteltetés számomra, hogy a múlt eme csodálatos életét felkutathattam, hogy részese lehetek annak az ünneplésnek, mellyel e nagyszerű embert sokan méltatják.

Nagyon jó dolog valakit sokkal többre tartani magamnál, akiről tudom, hogy jobb ember, mint én vagyok. Jobb vezető, mint én. Akit Isten emberének látok. Akitől tanulhatok. Akit tisztelhetek.

Köszönöm, Pannonhalmi Béla.

Tatai Erika

Afrika-vasárnapot tartottunk Kispesten

Május 8-án Afrika-vasárnapot tartottunk a Kispesti Baptista Gyülekezetben. Délelőtt 10 órakor dr. Mézsáros Kálmán, a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a messziről jött vendégeket, majd átadta a szót Papp Jánosnak, a Magyarországi Baptista Egyház elnökének, aki ismertette az Afrikában szolgáló magyar misszionáriusok és az őket fogadó baptista szövetségek több évtizedes testvéri együttműködésének különböző állomásait.

Ezt követően rev. Joseph Fornah, a Sierra Leone-i Baptista Szövetség elnöke hirdette Isten ígését, fókuszba helyezve Isten országa semmivel sem pótolható kincseit. Utána rev. Titus Kamara missziós titkár mondta el tanúságtételét. Kitért arra, hogy muzulmán családi háttérből származott, vállalva az életveszélyes döntést mégis Krisztus követését választotta, amit soha nem bánt meg.

A délután folyamán mindkét afrikai vezető vetített képes beszámolót tartott országuk missziós helyzetéről. Ekkor hallgattuk meg a 30

évig Sierra Leonében munkálkodó, a kispesti gyülekezetből elszármazó Füredi Kamilla beszámolóját, valamint az öt évig Mozambikban munkálkodó Papp Szilvia afrikai misszionárius tanúságtételét is.

Nagyon örültünk annak, hogy sok érdeklődő jött el a kispesti Afrika-vasárnapra úgy a baptista teológiáról, mint a szomszédos budapesti és távolabbi gyülekezetekből. Köszönjük Tóth Krisztián kiváló tolmácsolását, az angolai Amandio, a gambiai Therese Bass és a budapesti New Covenant afrikai gyülekezet énekegyüttesének felemelő zenei szolgálatát.

Az Afrika-vasárnap perselybevételel az afrikai misszió támogatására ajánlottuk föl. Amennyiben mások is támogatni szeretnék afrikai misszionáriusaink külmisziós szolgálatát, a következő OTP-számlaszámra küldhetik el támogatásukat: 11719001-20326069. Előre és utólag is köszönjük!

Kispesti Hírnök

(Folytatás az előző oldalról)

– Elsősorban Kamillát akartuk meglátogatni, aki beteg lett és így kellett kimenekíteni Sierra Leonéból. Ezenfelül a Magyarországi Baptista Egyház vezetőivel is szerettünk volna találkozni, hogy megköszönjük azt a munkát és segítséget, amit hazánkban végeztek, elsősorban Füredi Kamillán keresztül. Erősítettük a kapcsolati szálakat, és beszélünk egy hosszú távú partnerkapcsolatról is, mely mindkét nemzet számára áldást eredményezhet.

– Milyen benyomásokat szereztek Magyarországról, illetve a magyar baptistákról?

– Mint baptisták tudjuk, hogy egyek vagyunk, nagyon jó volt a magyar testvérekkel találkozni. Mély benyomást tett ránk az a szolgálat, amelyet Magyarországon végeznek a hívők. Részt vettünk például az Országos Lelkipásztor-konferencián, mely arra készítet bennünket, hogy átgondoljuk a saját lelkipásztori együttműködésünket.

– Magyarországról hogyan támogathatjuk az afrikai, illetve a Sierra Leone-i missziót?

– Elsősorban további misszionáriusokra van szükségünk. Ezenfelül örülnénk, ha a szövetségek között is partneri kapcsolat jönne létre, és az itteni és az afrikai lelkipásztorok között is alakulnának kapcsolatok.

Merényi Zoltán

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Június 4-én, szombaton Hit és Pedagógia Konferenciát** szervez a Baptista Oktatási Központ. Az alkalom helyszíne a Szigetszentmiklósi Baptista Imaház.

A Hit és Pedagógia Konferenciát elsősorban a gyermek- és ifjúsági munkások számára szervezik.

A délelőtti folyamán három előadást hallgathatnak meg a résztvevők. Steiner József *Hogyan legyünk kiválók?* címmel tart előadást, Kodácsy-Simon Eszter a keresztény nevelésről fog beszélni, Szabó Csaba és Paróczy Zsolt pedig a jelenleg zajló folyamatokat mutatja be. A délután során rövid szekciókon mélyíthetik ismereteiket a jelenlévők. A szervezők mindenkit szeretettel várnak! Bővebb információ a baptist.hu weboldalon található.

HIHETETLEN TÖRTÉNETEK

Ezt én, azt te, Uram

Legutóbb az orvos a lelkemre kötötte, hogy a rosszabbodó érproblémák miatt ne nagyon üljek, mert az igen rosszat tesz. De ha mégis, akkor tegyem fel a lábam, mert ha nem – és ezt tapasztaltam is –, erősen megdagad a bokám, ami aztán fájdalmakhoz vezet.

Nemrég imaházunkban a zilahi gyülekezet énekkara volt a vendégünk, és az imaóra kezdetétől az istentisztelet végéig, amiben áldott szolgálatok és úrvacsora is volt, négy órát ültem folyamatosan. Na, ekkor kapott volna a fejéhez az orvosom: Nem mondom...!!!!

Éreztem is, hogy nincs minden rendben, de nem volt mit tenni. Ekkor így fordultam mennyei Atyámhoz: Uram, ha lehet, én figyelek az ígére, és te figyelj a lábamra, jó? Ezt követően teljesen levettem a gondom az egészségi állapotomról, nem is érdekelt, hogy tartom a lábam, mit érzek, és az ige, immár teljes figyelemmel felé fordulva, igen áldott módon szólított meg... Isten tehát meghallgatott.

A lábamnak semmi baja nem lett, egy mm-t se dagadt, én pedig áldottan tudtam átvinni az üzenetet és kezdeni a hetet.

Mert Istennél semmi sem lehetetlen!

Salyámosy Éva

Temetés – Isten nélkül

Voltam már minden felekezet temetésén.

Voltam rövid, kissé hosszabb, és ki-bírhatatlanul hosszú, embert próbáló téli temetésen is.

Voltam nyáron, nagy hőségben, tavasszal, mikor nyílnak a gyümölcsfák virágai, ősszel, amikor színes faleveleket hordott össze a kavargó szél, és télen, amikor a hideg szél már önmagában könnyet csalogatott elő a gyászolók szeméből.

Valamennyi temetés egyben közös volt: jelen volt Isten.

A búcsúztatás – volt bár rövid vagy hosszú, érdekes vagy unalmas – egyben mégiscsak közös volt: Isten földi helytartója, szolgálja búcsúztatva el az elmenőt. Néhány alkalommal énekkar is kísért, máskor nagyon szoros családi vagy baráti visszaemlékezés tette még gazdagabbá a búcsúztatást.

Emlékszem olyan temetésre is, amikor tétován álltam a temetőben, mert nem tudtam, mikor mi következik, s miután betemették a sírt, konstátaltam, hogy vége lehet, mivel a gyászoló hozzátartozók a sírkert bejárata felé veszik az irányt...

Nem szívesen emlékszem vissza erre a nyári temetésre, mert még hazatérve is kérdések toltak elem. Nem tudtam magyarázatot adni az eseményre. Megtörtént valójában? Mi volt ez az egész?

Máskor egy nem hívő temetésén vettem részt, ahol az unoka szép búcsúztatóját láttuk – lelkeszi búcsú-

tatás nélkül. Már a sírhalmok mellől ellépve hiányérzetem támadt.

Hol volt itt Isten?

Most nemrég egy kedves ismerős temetésére készültem.

Nem lévén még ezen felekezet temetésén, utánanéztem, hogy mi illik, mi nem illik.

Miként kell viselkednem, mit lehet vinnem, mit nem szoktak tenni.

Izgatottan igyekeztem, nehogy lekések valamilyen fontos, érdekes pillanatot.

A ravatalozónál több visszaemlékezés is elhangzott, családi összefoglaló, személyes hangú színészi felolvasás, majd csend. Kikísértük a kis sírhelyére, ahol egy távolból érkező volt barátnő búcsúztatta az elmenőt, miközben a sáros földet bekaparták a gödörbe.

A család egy kis csoportban távolabb állt, a nő beszéde után odaléptem, részvéteket fejeztem ki, majd kísértam többedmagammal a temetőből.

Vártam, vártam egy ideig a ravatalozó előtt, de már beláttam, hogy amire izgatottan készültem – elmaradt.

A személyes hangú visszaemlékezések nem pótolhatták a – hivatalos – elbúcsúztatást.

Isten hiányzott a temető levegőjéből, az az érzés, amellyel bizton elengedhető a kedves, távozó alak.

Hazaérve sem szűnt meg a hiányérzetem.

Még egy rosszra sikerült, unalmas lelkeszi temetés is jobb lett volna – a lelketlen semminél...

Dr. Nagy Imre

Kisbolygót neveztek el Kroó Norbertől az Év Ismeretterjesztő Tudósa díj elnyerése után

Kroó Norbert akadémikus, fizikus kapta idén a Tudományos Újságírók Klubja által 1996-ban alapított Év Ismeretterjesztő Tudósa elismerést. A díjhoz, amelyet a szakújságírók szavazatai alapján ítélnek évente oda, eleinte egy csillag, az utóbbi években egy kisbolygó is jár, vagyis a díjazott nevét egy égitest viseli az égen, amiről külön oklevelet állítanak ki.

Kroó Norbert évtizedek óta végzett ismeretterjesztő munkájáért érdemelte ki a díjat, de tavaly különösen a fény éve népszerűsítésében végzett kiemelkedő tevékenységét értékelték a tudományos újságírók. (Forrás: mta.hu)

30. TELEK Magyarországon

Még most is frissen él bennem az I. TELEK találkozó élménye, amin Isten kegyelméből én is részt vehettem. Ezt az is elősegítette, hogy az idei, 30. TELEK nyitó alkalmának szintén a nagyvarsányi imaház adott otthont, március 11–13. között több mint húsz kelet-magyarországi és néhány kárpátaljai imaházban láttak vendégül bennünket kedves szolgatársaink, többnyire evangélikációs alkalmakon hirdethettük Isten győzelmes igéjét.

Kezdsékor a helyi gyülekezet lelkipásztora, Szólláth Imre buzdított imára a 4Móz 11,11–17.24–30. versei alapján, majd Cserés Attila lelkipásztor köszöntötte a jelenlevőket.

Magyarországi testvéreink erre az alkalomra a Munkatársi viszo-

nyunk működése és tartalma a Szentlélek vezetésében témát jelölték meg, amiről péntek délelőtt két erdélyi testvér tartott előadást.

Albert I. Zsolt paptamási lelkipásztor a munkatársi közösség részeséről, szintjeiről és annak szubjektív, majd objektív akadályairól beszélt, amihez az 1Krón 11,6–10.20–25. verseit vette alapul.

Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor a Fil 2,25–30. versei után a téma tartalmi területeiről, megbízhatósági bizonyítványáról és a rabszolgái mentalitásáról beszélt, külön hangsúlyt kapott a kompetencia és a karakter kérdése is.

A varsányi testvérnők finom ebédje után mindenki igyekezett idejében eljutni abba a gyülekezet-

be, ahol az aznap esti szolgálatát kellett végeznie.

Szombaton délelőtt három helyen, Nagydoboson, Debrecenben és Beregszászon beszélgettünk tovább, először a vendégek beszámoltak a szolgálati helyeiken való péntek esti tapasztalataikról, benyomásaikról, majd a moderátorok „minielőadása” után mindenkinek volt lehetősége megosztani látását és feltenni felmerülő kérdéseit az adott témával kapcsolatosan.

A vasárnap esti záró alkalmakra Szamosszegen és Debrecenben került sor, ahol a vendégek részéről hangzottak el három-négy perces biznyságtELEK, majd János Csaba, illetve Pardi Félix lelkipásztorok hirdették Isten ígését.

Az alkalom után a helyi testvérek szeretetéből ízletes vacsora mellett beszélgethettünk a hamar

eltelt három nap áldásairól, örömeiről és megtapasztalásairól.

Isten azt mondta egyik prófétájának:

„Mielőtt az anyaméhben megalkotalak, már ismerTELEK, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszentelTELEK; prófétának rendelTELEK a népek közé.” (Jer 1,5)

„Mert örökkévaló szeretettel szeretTELEK...” (Jer 31,3)

Imádkozunk azért, hogy Isten teljesítse be rajtunk és vendéglátóinkon népének és minden szolgálainak adott ígéreteit:

„Ha megtérsz, visszatéritelek...” (Jer 15,19), „mindenestől egybegyűjtelek...” (Mik 2,12) és „megerősítelek, sőt megsegítelek...” (Ézs 41,10) és „betöltélek...” (Jer 51,14).

Ámen! Úgy legyen!

Kiss Zoltán

Országos lelkészkonferencia

Május 10-én Országos Lelkipásztor-konferenciát tartottak a Baptista Teológiai Akadémián.

Az egész napos rendezvény során „Az elhívástól a szolgálat betöltéséig” témát járták körül a résztvevők négy előadásra bontva. Az áhítatot id. Kovács Géza testvér vezette. Papp János egyházelnök köszöntése

után Mezei Tamás tartott előadást Lelkipásztor leszek címmel. Őt követte Boros Dávid, aki a Lelkipásztor vagyok, a lelkipásztori lét témáját bontotta ki. A délután folyamán a témát folytatva id. Tóth János Lelkipásztor voltam címmel osztott meg néhány gondolatot a résztvevőkkel. A sort pedig Marosi Nagy Lajos zárta Van élet a lelkipásztorságon kívül is című előadásával. Az alkalom különlegessége volt, hogy Sierra Leone-i vezetők is beszámoltak a szolgálatukról. A konferencián a lelkipásztori tanácsadó testületet is megválasztották Varga György, Mészáros Kálmán és Nemeshegyi Zoltán személyében. Macher Tivadar és Heizer Tamást pedig delegálták az Országos Tanácsba. Isten áldja őket szolgálataikban! A konferenciát Mészáros Kornél szavai zárták.

Baptista Sajtószolgálat

Mit jelent az erőszak?

Az erőszakról tartott nyilvános szimpóziumot a MEÖT Teológiai Szemléjének szerkesztőbizottsága május 3-án a MEÖT-székházban. Kádár Zsolt, a bizottság elnöke beszédében kitért arra, hogy az erőszak az egyháztörténetben kétpólusúan is megjelent. „Nem volt mentes az egyház sem az erőszaktól. Ezzel szembe kell néznünk. Tudnunk kell, hogy az erőszak minden esetben visszaélés a hatalommal és az erővel. Azonban azt is tudjuk, hogy nem az erőszaké az utolsó szó, hanem az irgalmasságé” – mondta.

„Az egyház életében az erőszak hol áldozatként, hol üldözőként jelenik meg” – fogalmazott dr. Mészáros Kálmán baptista egyháztörténész. A baptista teológia tanszékvezető főiskolai tanára Az erőszakosság Krisztus egyháza történetében címmel tartott egyháztörténeti előadásában az első évszázadok keresztényüldözéseivel kapcsolatban arra kereste a választ, hogy mi volt az akkori keresztényüldözés oka. „A Római Birodalom sok istenséget valló szellemi háttere összeegyeztethetetlen volt az egyistenhittel. Mivel a birodalomban a császárt is istennek vallották, ez nem fért bele sem a kereszténység, sem a zsidóság rendjébe. A másik ok a keresztény hitvallás forradalmi üzenete. Elődeink egy rabszolgatartó társadalomban beszéltek arról, hogy az emberek között szabadság és egyenlőség van” – fogalmazott a docens. Mészáros Kálmán előadásában a reformáció korának belső viszályait is kiemelte. Sem Luther, sem Melancthon nem fogadták el az anabaptista mozgalmakat, aminek eredménye, hogy a tan híveit üldözték. Mészáros Kálmán hangsúlyozta: „Örömteli, hogy ahogy tavaly a Lutheránus Világszövetség Luther Márton antiszemita nézetét tisztázta és elhatárolódott tőlük, hasonlóképpen öt évvel ezelőtt a stuttgarti világggyűlésen a fenti lutheri és melanctoni magatartást is felülbírált és elhatárolódott azoktól.”

Forrás: evangelikus.hu
Szöveg és fotó: Galambos Ádám

Élőben jelentkezünk!

Rovatvezető: **Muzslai-Bizik Bencze**

Hogyan tanítható k eredményesen az ifiben?

A legtöbben nem is gondolják végig, hogy egy ifjúsági órát/alkalmat/klubot, akárhogy is hívjuk, megtartani nem is olyan könnyű. Ha már valaki tartott egy-két ilyen alkalmat, akkor tudja, miről beszélek! Nem is olyan könnyű felkelteni és fenntartani a figyelmet, mert nagyon sokan éppen a telefonjukat piszkálják. Kevesen vannak, akik tudatosan gondolkoznak azon, hogyan is kellene úgy tanítani, hogy megértsék és alkalmazni is tudják, amit kell!

1. Légy tudatában annak, hogy a tét még sohasem volt nagyobb

A meggyőződéseink irányítják a cselekvésünket. Sok ifjúsági munka rutinból, készülés nélkül próbálja megoldani az üzenetátadást. „Sokszor csináltam, most is menni fog!” – gondolják magukban. A valóság azonban az, hogy ez a magatartás azt sugallja, hogy nem is olyan fontos az ifjúsági munka. Pedig soha ennyire fontos és nehéz nem volt még a tiszta üzenet eligazító erejének kommunikálása. Túl nagy a zaj, amiben élünk!

2. Építs hidat

Aki egy-egy alkalommal készül, hajlamos azt feltételezni, hogy mindenki, aki az ifiálalomra jön, hasonló vágygal jön a szívében, mint ő. A valóság azonban nem ez. Építs hidat a hétköznapiak és Isten üzenete között! Vond be hallgatóidat egy jó kérdéssel, egy aktuális történettel.

3. Hangosabban beszél az, aki vagy, mint amit mondasz

Az egyik legfontosabb alapigazság. Nem akkor kezdődik el a tanítás, amikor elkezdted és kiállsz a többiek elé! Ezzel érdemes tisztában lenni!

Forrás: <http://ifjusagepites.blog.hu/>

Ez az a nap! 2016: A SZÉL

Örömmel hirdetjük, hogy 2016. június 4-én ismét megrendezzük a Kárpát-medencei hívők nagyszabású találkozóját a Budapest Sportarénában.

Idei eseményünk témája a szél, a Szentlélek megjelenésének egyik szimbóluma.

Vendégünk a Jesus Culture zenekar, *Martin Smith*, *Dave Bilbrough*, *Abbe Lewis*, a Keresztkérdés, a Dics-Suli Band, *Mike Sámuel*, *Pintér Béla* és *Andelic Jonathan*. Igei üzenetet hallhatunk *László Viktortól* és *Mike Sámuel*től.

Idén is nagy szeretettel hívunk mindenkit a Misszió Expóra, amely 14–16 óra között látogatható.

Hívjuk az érdeklődőket a 24 órás dicsőítésre, amely június 3-án este 9 órától kezdődik az Aréna különtermében. Itt együtt imádkozunk és virrasztunk azért, hogy Isten kiárássa áldásait a másnapi eseményen.

Szombaton 11–13 óra között dicsőítőszemináriumra hívjuk az érdeklődőket az Aréna különtermébe. Ez egy nagyszerű lehetőség arra, hogy olyan előadóktól tanuljunk, akik átfogó teológiai ismeretekkel rendelkeznek, ugyanakkor gyakorló

dicsőítőként maguk is ezen a területen szolgálnak. A szemináriumon rövid tanítást hallhatunk a Jesus Culture tagjaitól, majd lehetőséget adunk a kérdésfeltevésre is.

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt vezetői szemináriumunkra 14:15-től, melynek témája: Az egészséges gyülekezet. Előadónk a texasi Gateway gyülekezet missziói pásztora: *Jon Dunn*, illetve *Shawn Brann*, a Gateway egyetem dékánja, valamint vendégünk lesz *Mike Sámuel* kecskeméti baptista lelkipásztor.

A találkozó keretén belül másfél órában szeretnénk egy kicsit elmélyülni abban, hogy melyek az egészséges gyülekezet ismérvei, célkitűzései, hogyan tapasztalhatja meg egy gyülekezet egyszerre a növekedést és a belső egészséget.

„Fel kell ismernünk, hogy a gyülekezet egészséges volta sokkal fontosabb, mint számbeli növekedése, ugyanakkor hisszük, hogy ha egy gyülekezet egészséges, akkor ennek természetes következménye lesz a számbeli növekedés” – vélekedik a programról a Gateway Church illetékes stábj.

A gyerekek részére idén is foglalkozást biztosítunk 16:00 és 20:30 között. Lesz gyermekszíndarab, bábműsor, játékok, kézműves foglalkozás, éneklés és sok vidámság.

Hívunk tehát és várunk minden keresztényt és Istent keresőt minden felekezetből, minden korosztályból, hogy együtt emeljük fel Jézus nevét, könyörögve népünk megtéréséért, a családokért, a Kárpát-medencei hívők egységéért.

Jegyek kedvező áron kaphatók. Csoportos kedvezményeinkkel szeretnénk megkönnyíteni mindenki számára a részvételt.

További információk itt találhatók: www.ezazanap.hu.

A Hányik család tagjaitól búcsúztunk

Hányik Jánosné Huszár Anna 1925-ben született Kisdrágszállán. Édesapja, *Huszár József* a kalocsai érseki uradalomban szolgált, édesanyja, *Horváth Anna* erős lélekkel nevelte gyermekeit. Bátyja *József* volt, öccse *Ferenc*. Szeretetteljes, kiegyensúlyozott légkörben nőtt fel. Fizikai erejét, teherbírását, kitartását a jó Isten után áldott életű szüleinek is köszönhetette. Miskén a nagy dunai árvíz elől tutajjal menekültek, hogy rokonaiknál, nagyszülőknél vészeljék át a viharos időket. 1944-ben megtért és a Duna holtágában, a Kobolyában merítkezett be *André Lajos* lelkipásztor által. Ekkortájt ismerkedett meg a fiatal baptista teológussal, *Hányik Jánossal*. Menyegzőjük 1946-ban volt. Alázattal vállalta a lelkipásztor-felelőségek könnyűnek egyáltalán nem nevezhető feladatait, a testvérek látogatását, a családok gondozását minden szolgálati helyen: Pestújhegyen, Érsekcsanádán, Jánoshalmán, Kiskőrösön, Békésen, Székesfehérváron. Férjével tartott a szóránnygyülekezetekbe is, Dunaújvárosba, Veszprémbe, Seregélyesre, Lajoskomáromba, Csopakra. Három lányuk számára boldog, harmonikus gyermekkort biztosítottak a legnehezebb időkben is. Élete végéhez közeledve fokról fokra gyengült. Már csak énekelve beszélt, énekelt álmában is. Csodájára jártak az ápolók és a betegek. Gazdag örökséget, lelki kincseket hagytak ránk lelkipásztor férjével együtt. 2015-ig lehetett köztünk.

Hányik Anikó Miskén született 1948-ban. Édesapja *Hányik János* baptista lelkipásztor, édesanyja *Huszár Anna*. Sokkolta őket, mikor a könnyed, jó mozgású Anikó nyolcéves korában járványos gyermekbénulást kapott. Isteni gondviselés, hogy hamarosan beindult a spontán légzés. A kórházból még bénultan vitték haza, de szülei szerető gondoskodása nem volt hiábavaló. Anikó lassan kezdett felépülni. Nagyon szeretett tanulni. Kisgyermekként titkos vágya volt, hogy orvos lehessen. Amikor ez a súlyos betegség megtámadta, négyéves kishúga eldöntötte, akkor ő lesz orvos Anikó helyett, hogy beteg testvérét is gyógyíthassa. Nem volt egyszerű a család éle-

te, a lelkeszi hivatás, az alázatos szolgálat vándoréletmódot kívánt mindőjüktől. Anikó humán beállítottságú, latinus műveltségű, kitűnő tanuló volt. Zenei műveltsége is meghatározó volt. Legendás volt virágszeretete. Valamennyi gyülekezetben hasznos segítőtársa volt édesapjának. Szép kézimunkái kiállításra is kerültek, nem egy terítője díszíti Magyarországon és külföldön is az úrasztalát. Mindig szolgált. Otthon, közösségben, testvére rendelőjében a kezelt betegek között. Igazi közösségi ember volt. Szó szerint vette az Igét, miután megtért és édesapja által bemeztetett 1963-ban a békési baptista gyülekezetben. 2013 szeptemberében kómába esett. Lassan épülgetett. Sokan könyörögtek érte – az Úr másképp hallgatta meg imáikat. 2014. február 15-én befejeződött földi küzdelme, testvérei szerető jelenlétében az örök hazába távozott.

Dr. Hernádi Mária Miskén született 1952-ben *Hányik János* baptista lelkipásztor és *Huszár Anna* második gyermekeként. A szülők istenfélelemben, nagy szeretettel nevelték leányait. Marika már négyévesen orvosnak készült, hogy beteg testvérét, *Anikót* gyógyíthassa. Marika csakúgy, mint nővére, *Anikó* és húga, *Évike*, valamennyi gyülekezetben hasznos segítőtársa volt édesapjának. Kiskőrösön kezdte iskoláit. Tudatosan készült az orvosi pályára. Az élete volt a gyógyítás és a betegek. Ismertsége révén sok kapcsolatra tett szert, de ezekkel mindig mások javát szolgálta. Példaképe volt az orvos, teológus, lelkes *Albert Schweitzer*, akinek emléktáblát is avatott a rendelőjénél. Orvosi gyógyító munkája mellett élete volt még a zene, az éneklés. *Lugossy Magda* zeneakadémiai docensnél tanult, akivel testi-lelki jó barátok lettek. Gyülekezetben, társadalmi rendezvényeken, a Muzsikáló Orvosok alkalmain is fellépett. Öt éve küzdött a gyilkos kórral. Ő megélte az életet. Elvégezte a feladatát. Példamutatón, erőt adva másoknak is. Egyetlen napja sem telt el fájdalom nélkül, bár betegek ebből nem érzékeltek szinte semmit. Április 13-án még dolgozott, 20-ára virradó éjszaka elaludt. Emléke is áldott köztünk.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BÉKÉS: Özv. H. Kovács Lászlóné Domokos Rózsa testvérnőnk 85 éves korában hívta haza teremő Ura. A család és a gyülekezet 2015. december 18-án vett tőle búcsút a vizsontlátás reményében. Temetésén a vigasztalás ígéivel és imádsággal *Péter István* és sógora, *Kovács Géza* lelkipásztorok szolgáltak.

FÓT: Április 13-án búcsúztunk Tolnai Sándor József testvérünköt, akit 92 évesen, hét és fél évtizednyi Krisztus-követés után hívott haza teremő Urunk. Hosszú élete valamennyi fontos eseménye, születése, megtérése, házasságkötése, gyülekezeti szolgálatok végzése a településhez és a gyülekezethez kötődött. Temetésén *Filemon Zsolt* főt és *Lőrök Levente* gödöllői lelkipásztor szolgált.

ÓCSA: Egy hét alatt két testvérünköt vettünk földi búcsút Ócsán.

– **Özv. Juhász Lászlóné** született **Krisztián Emília** testvérnőnt hosszabb szenvedés után hívta haza az Úr, 83 éves korában. Békességben megnyugodva adta át lelkét Teremtőjének, kedves ígéjére építve: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” (Jób 19,25)

– **Császár József** diakónus testvér 90 földi évet kapott Urától, de bizonyosak vagyunk abban, hogy odafont az örök életet nyerte el. Józsi bácsi az imaházal szemben lakott, de testi gyengesége miatt régóta nem tudott részt venni az istentiszteleteken. Ennek ellenére hitében mindvégig kitartott. A temetési istentiszteleteken, május 5-én és 6-án *Horváth Zsolt* lelkipásztor szolgált.

H I R D E T É S

♦ **Eladó családi ház** Budapesten a XV. kerületben jó közlekedési elérhetőséggel. Az 510 m²-es kertes telken egy 3 szintes, szintenként 3 szobás ház van, ami 3 család független együtt lakására is alkalmas.

Érd.: +36 20 886 2619.

Békehiírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: Papp János egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelészerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehiirnok@baptist.hu • www.bekehiirnok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/113; szabo.agnes@baptist.hu • A Békehiírnök bankszámlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem örzünk meg. Lapzárta hétfő este, átfutási idő három hét. A hirdetések megjelentetjüket, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Bemerítés Szokolyán

Pünkösdvasárnap újra megmozdult a víz a szokolyai imaház bemeztőmedencéjében. *Varga Andor* szülei felnőttként kezdtek el járni a gyülekezetbe, ahol megtértek és be is merítkeztek. Így természetes volt számukra, hogy fiukat is magukkal hozzák. Andor közöttünk nőtt föl, és vasárnapi iskolába, később pedig ifjúsági órára is rendszeresen eljárt, elmondása szerint szívesen volt közöttünk, ezt mi is így éreztük. Már nemcsak a megszokás hozta őt a gyülekezetbe, hanem a közösség befogadó szeretete. Azonban ez még önmagában kevés, ezt érezte ő is, és a Jézus Krisztus melletti személyes döntést egy váci ifjúsági alkalmon hozta meg. Bizonyosságában elmondta, hogy nem látványos csoda, hanem lassú és biztos meggyőződés vezette döntésre. Az igei szolgálatot gyülekezetünk lelkipásztora, *Floch Gábor* végezte a Lukács evangéliuma 15. része alapján. Jézus nemcsak bűnösöket fogad magához, de bűnösök barátjának is mondták. Ez ellen soha nem tiltakozott, vállalta, hogy így van. Milyen jó hír ez nekünk! Az újjászületett ember ugyanakkor ha el is bukik, azonnal tisztulni akar, mert nem érzi már magát jól a bűnben. Hálásak vagyunk Istennek Andorért az énekíró szavaival is: öröm van a mennyben egy bűnös felett, ha megtérve hazaérkezett.

Szokolyai gyülekezet

Isteni kar-vezetés

Május 2-án este a Zeneakadémia nagytermében néző lehettem *Puskás Laura*, a budafoki gyülekezet énekkara egyik karvezetőjének karnagyművész-diplomakoncertjén. Az est nagyszerű zenei-lelki él-ménnyel gazdagította közönségét. *Laura* rendíthetetlen magabiztossággal, kitűnő zenei érzékenységgel és tudással, mesterien vezényelt három nagyszerű énekkart, köztük a Magyar Rádió Énekkarát. A karnagyot a néző nem láthatja szemből, de *Laura* kedves személyiségének Istentől való ragyogása és sugárzása tükröződött a karnagyművészek hangjában és látványában. A diplomakoncert után egy héttel beszélgettünk.

– *Hogyan vezetett téged Isten a pályádon idáig, a karnagyművész-diplomakoncertedig?*

– Hosszú volt az út, sok vargabetűvel, amelyek általában nem az engedetlenségem miatt voltak. Sokkal inkább az önbizalmam hiánya okozta, hogy előfordult, hogy letértem az Isten által kijelölt útról. Pedig két éves korom óta szeretek vezényelni, és mindenki mondta a környezetemben, hogy biztosan zenesz leszek. Volt egy padlásszobánk, ahol az unokatestvéreimmel kórust alapítottunk, őket vezényeltem. Egyébként csellózni és zongorázni is tanultam. Mindezek ellenére nem gondoltam elég tehetségesnek magam a zenei pályára, és mivel a családomban sok az orvos, gimnazista koromban úgy gondoltam, én is orvos leszek. Az érettségi előtt azonban megtorpantam, mert nem voltam biztos az utamban. Nagyon sokat imádkoztam, amikor Isten megerősített az érzéseimben: a zenei pályát soha nem áldoznám fel az orvosiért, fordítva viszont igen. Megértettek *Kodály Zoltán* szavai is: „A zene lelki táplálék, és semmi mással nem pótolható. Vannak a léleknek régiói, melyekbe csak a zene világít be.” Először az ELTE ének-zene, kar-vezető, majd a szolfézsztanár szakát végez-

tem el. Abban, hogy idáig eljutottam, a két legfontosabb segítőt az anyukám és a nagynéném voltak. Anyukám megtanította, hogy mindig Isten tervét keressem, a nagynéném pedig önbizalmat öntött belém, és arra buzdított, hogy az Istentől kapott tehetségemet ne fojtsam el, hanem álljak a szolgálatába. A Zeneakadémia mesterképzésére pedig már elsősorban a férjem bátorított. Mestereim *Párkai István* és *Kutnyánszky Csaba* voltak. A hívő testvérek közül pedig *Almási Kornél* zeneművészete hatott rám leginkább.

– *Milyen alapelveket fektetett le benned Isten a zenei tehetséged kibontásával kapcsolatban?*

– Megértette velem, hogy nekem is áldozatot kell hoznom amellet, hogy elfogadom az ő áldozatát. Tehetséggel ajándékozott meg, amiért és amivel nekem kell a tőlem telhető legjobban megdolgozni a lehető legnagyobb alázatban és folyamatos imádságban maradva. Elsődlegesnek a gyülekezeti szolgálatomat tartom, amelyben a lelkiség az alap, amelyet mindenki magában érez. Erre épül a zenei szakmaiság és igényesség, amelyre a profi kórusokban sokkal nagyobb hangsúlyt fektethetek, de amit a gyülekezeti énekkarok esetében is fontosnak tartok. Isten mutatta meg az utat a zenei pályámon, és ő tanított arra is, hogy első a család, a férjem és két gyermekünk, *Abi* és *Geri*. A hivatásomban és a családomban egyaránt elkísér Isten életemre vonatkozó ígérete: „Mert elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon.” (Zsolt 91,11)

Murányi Anita

